

We zijn goed bezig. (mei 2007)

Haspengouw Sportief had nauwelijks de tijd om op adem te komen. Het sierlijke, atletische lichaam van ons allerliefste Evyke was nauwelijks uit onze wilde gedachten en erotische dromen verdwenen of onze vereniging stond alweer voor een nieuwe uitdaging.

Het weekend van 19 en 20 mei 2007 was er één om "U" tegen te zeggen. Eerst en vooral stond de klassieker Landen – Trois Ponts op het programma en nauwelijks één dag later was er de wielervedstrijd voor nieuwelingen door het centrum van onze peijnstad.

Vier jaar terug werd de startplaats van Landen – Trois Ponts noodgedwongen gewijzigd. Taverne Argus en sponsor Treeske moesten plaats ruimen voor de stedelijke sporthal. Redenen waren velerlei: betere accommodatie, stortbaden, ruimere parking, vlottere bereikbaarheid. Deze wijziging bleek achteraf een succes. Maar ook de negatieve kanten kwamen aan het licht.

Meer werk en dus meer mankracht. Enkele "jonge" gasten namen het initiatief om een werkgroep op te richten onder leiding van Rossi "Piccadilly".

Bijou, het brein; Marc, de logistiek; Bart het biest en Filippi, de metronoom, maakten de groep voltallig. Dat deze jongens het meenden was reeds onmiddellijk duidelijk. Werkvergaderingen, sponsors zoeken, contact opnemen met andere fietsclubs, werkvolk optrommelen enz. De Landense klimklassieker is nu geen enkele wielertoerist nog onbekend. Onze preses Johnny en onze secretaris Jokke konden deze hulp best gebruiken want het bestuur was nauwelijks nog drie man sterk en nieuwe kandidaten boden zich niet aan.

Ter zake nu.

Vrijdagavond was het reeds enorm druk aan de Sportlaan nr1: buffet klaarmaken, matten uitrollen, camionetten en aanhangwagens in orde brengen met het nodige materiaal, watercontainers vullen, sleuren met nadarafsluitingen en last but not least Grimbergen drinken.

Bananen, peperkoek, rozijnen, sportdrank, abrikozen, sinaasappelen wie nu nog overmand zou worden door de alom gekende "fringale" was een "mietje".

De weg naar Landen terugvinden mocht ook al geen problemen opleveren want Bart en Rossi hadden het traject feilloos gepijld. Geloof me daar zijn plezierige zaken in het leven. Een hele dikke proficiat dus!.

De controleposten waren "au grand complet."

De familie Baron te Rotheux; Fons, Romain en Guy op de hoogvlakte van Basse Bodeux; Filip, Francis, Bart, Rossi en Marc aan de oever van de Ourthe te Hamoir en Edwig en Jokke op de top van Lorcé, waar volgens het nieuwsbureau Belga nog sneeuw zou liggen.

We waren dus klaar. Nu nog zon en veel wielertoeristen ...

Toen ik om 6.45 uur aan de sporthal kwam stond de groep van "Tjille", alias Jef Vrancken reeds vertrekkens klaar. Er werd hevig gediscussieerd wie waar en hoe zou demarreren. De "peitsmiester" en Bert Vitamientje waren reeds eerder vertrokken voor een "gevecht" op het scherp van de snee op de Ardense côtes. Ik kan nu reeds mededelen dat, ondanks vele ontsnappingspogingen beider zijde, de rit op "deuce" eindigde, om het in tennistermen te zeggen.

Het druilerige ochtendgrijs had ondertussen plaats gemaakt voor een flauw zonnetje. Ideaal weer om de pedalen vlot rond te draaien. Alle leden van HS hadden hun mooi blauw "polootje" aan. Klasse!

Het was druk aan de inschrijvingstafels. Grote groepen boden zich aan: Tienen, Wemmel, Testelt, Tremelo; maar ook fanaten uit Antwerpen, Moerbeke Waas, Neeroeteren, Bree, Schriek, Wilrijk, Wakkerzeel enz. De grens van 500 deelnemers werd overschreden. 534 om juist te zijn. Onze voorzitter zag dat het goed was.

Het eerste onheilspellend bericht bereikte ons uit Comblain. Iemand was daar van het parcours geraakt. Onze preses loodste hem met de gsm terug op de juiste weg.

Even later grote paniek. "Tjille" had verkeerd geschakeld op Lorcé en was ten val gekomen. Gelukkig zonder erg.

Erger was het gesteld met een vrouwelijke deelneemster die te Hamoir aankwam en dacht dat ze in Rotheux was. Splitsing gemist ... In plaats van 50 moest ze nog 90 km. afleggen. Dit kon ze niet maken, zei ze, waarop Filip direct zijn gentleman allures te voorschijn toverde en haar met de auto tot boven op Mont bracht, waar ze de tocht kon verder zetten. Volgens goed ingelichte bron zou de metronoom in natura vergoed geweest zijn.

De deelnemers werden dit jaar trouwens niet in de "wattekes" gelegd. Bovenop het moeilijke parcours stond, wegens wegeniswerken, ook nog "Le Trou de Ferrières" op het programma. Zo genoemd omdat Degeweldige hier tijdens de "Gran Fondo" een serieus gat in het asfalt sloeg toen hij, tijdens het schakelen naar zijne "triple", met fiets en al de lucht in katapulteerde.

De aanstormende groep kon hem nog juist ontwijken.

Men had dus beter dat gat "Trou Degeweldige" genoemd.

Maar ook deze bijkomende hindernis werd door de deelnemers zonder al te veel problemen genomen en verwerkt.

In de sporthal was het ondertussen even stoom aflaten en met tevredenheid terugblikken op de vlekkeloze start en de talrijke deelnemers.

De spekbakker had ondertussen het vuur aangestoken en de "braaien" op de bakplaat gedeponneerd. Het vet schoot meters in de ronde. Volgens mij de meest gevaarlijk job, die een pak boterpunten zou moeten verdienen!!! Tijd om de tombola te trekken ... een mooie fiets geschonken door fietshandelaar Moyens, waarvoor onze gemeente dank.

Dan kwamen de eerste fietsers binnen, mooi in volgorde, eerst die van Rotheux, dan Hamoir en uiteindelijk Trois Ponts. Paul en Daniel hielden de fietsenstalling nauw in de gaten. Daniel inspecteerde elke fiets van naaf tot "soupape", en van "fourche" tot versnellingsapparaat.

De sporthal geraakte stilaan vol en aan de tafeltjes vertelde iedereen zijn eigen verhaal achter een spotgoedkope Grimbergen. Iedereen was vol lof over de schitterende organisatie. Volgende dagen kunnen we dus met een dikke nek rond Landen flaneren.

Roger Bollen stelde voor om volgend jaar de sporthal te animeren op zijn keyboard. Hij zou nu reeds perfect "gente di mare" kunnen spelen. Vraag is of we dan nog 500 deelnemers gaan tellen. Doe maar mee aan de Koning Elisabeth wedstrijd Roger.

Tenslotte kwamen ook de mensen van de controleposten veilig in Landen aan. Geen opmerkingen, behalve één kleintje alhoewel. In Rotheux was er tekort aan wc-papier. Oppassen dus als je één van de volgende dagen Petit Berleur oprijdt. Het zou daar wel eens vettig kunnen zijn.

Ook Johan van Dormaal, onze enige echte professionele kiekjesman, arriveerde voldaan. Zijn kodakske kon dat niet zeggen en zag er vermoeid uit. Stel je eens voor dat ze 600 keer op uw knoppeke duwen! Maar de foto's ik weet het zeker ... zullen weer schitterend zijn.

De resterende bananen en voedingsproducten werden onder de helpers verdeeld. Iedereen blij gezind naar huis, behalve Bijou het brein ... what's in a name ... hij zal voortaan het water in zijn bidon moeten aanvullen met zand in plaats van sportpoeder ...

Een dikke en gemeente proficiat voor het bestuur en de werkgroep. Hopelijk blijven er voldoende boterpunten over om al die helpende handen te bedienen. Vergeten we niet dat "the day after" nog eens meer dan 20 leden kwamen helpen op de wielervedstrijd voor nieuwelingen. We zijn heel goed bezig!

We zien elkaar terug op onze tweedaagse in Daleiden. Het hotel daar is voor ons alleen geboekt. Dit kan onmogelijk goed aflopen. Ik laat het je zeker weten.

Jaan